

29. november

Kære Christine og Frederik,

Jeg vil tro, at I har lagt mærke til at solen er blevet godt doven. Den står meget sent op, og går temmelig tidligt ned.

Og det at sidde inde, og drikke the eller varm kakao om eftermiddagen er hyggeligt og dejligt, og måske har I også tændt stearinlys engang imellem.

Det kan kun betyde, at der ikke er længe til jul. Ja, - jeg mener ikke juleaften, for det er der længe til, frygtelig længe, synes jeg. Jeg ved ikke hvad I synes?

Forretningerne her i Skagen har i hvert fald pyntet op med julepynt, og jeg er sikker på, at jeres mor har haft travlt med at bage kager og købe julegaver og en masse andre juleting. Og måske er I begyndt at tænke alvorligt på, hvad I skal give jeres mor og far i julegave. Det er svært at finde på, for det skal jo helst være noget de bliver meget glade for. Og så er det jo hemmeligt, for de må jo ikke få at vide hvad det er.

Jeg håber I har et godt gemmested til gaverne, og får dem pakket dem godt ind, så man ikke kan se hvad det er.

For mit eget vedkommende, venter jeg snart besøg. Da jeg jo, som I allerede ved, engang har gået på PokuHoku-Skolen for magi eller trylleri, skal jeg hvert år op til jul, ha´ en nisse boende i december måned.

Selv om det er mange år siden, og selv om jeg blev smidt ud, (fordi jeg kom til at trylle en masse vorter på næsen af en af lærerinderne, som ikke kunne trylles væk igen), skal jeg alligevel ha` en nisse boende.

Det er både sjovt, og nogle gange ikke så sjovt.

Sjovt, fordi nisser som regel altid er i godt humør, så man selv bliver glad og i godt humør, når de er i nærheden, og ikke så sjovt, fordi nisser nogle gange keder sig, og begynder at lave spilopper. Min nisse hedder ikke Hans, Per, Patrick, eller Harry, som mennesker hedder, men har et rigtigt nissenavn.

Han hedder Kook, som på dansk betyder skør rad eller kugle. Et navn han er meget glad for, og stolt af.

Han er kun 50 år gammel, hvilket faktisk er meget ungt for en nisse at være.

Den første gang han skulle komme, var jeg selvfølgelig meget spændt, og lyttede hele tiden efter dørklokken, da jeg jo regnede med at han ville ringe på, men sådan gik det slet ikke til.

Nisser ringer slet ikke på, de er der bare pludseligt, og de siger ikke:

”Goddag og tak fordi jeg måtte komme.”

Nej, - en dag jeg lige var færdig med at spise, hørte jeg en lille stemme der sagde:”Har du ikke glemte noget?”

Se nu tror I nok, at jeg blev forskrækket, og bange, fordi jeg troede jeg var helt alene hjemme, men det gjorde jeg altså ikke.

Jeg sagde bare, “Næh, - hvad sku´ det være?”

Jeg så mig heller ikke om, fordi jeg jo godt vidste, at hvis man først begynder at søge efter en nisse, så kan man ikke se dem, - det samme gælder for øvrigt alfer. Så ved I det.

”Jeg mener, nu er **du** godt mæt, men hvad med mig. Skal jeg ikke ha` noget. Jeg er ellers godt træt og sulten”, sagde den lille stemme.

”Tja, - der er vist noget tilbage ude i køkkenet, kan du...”Jeg ville ha´ sagt “selv finde det”, men da var han allerede løbet ud i køkkenet.

Men jeg så lige han løb forbi. Han er altså ikke ret stor. Det er nisser aldrig. De er nemmest at få øje på, hvis man kikker efter noget rødt, men kun noget rødt, aldrig efter selve nissen.

Vidste I, at en nisse bare behøver at blinke med øjnene, for at blive usynlige. Det er sjovt, men kan også være irriterende.

Jeg så ikke mere til Kook den aften, men jeg hørte til gengæld et ordentligt **bøvs**.

Den næste morgen lod jeg som om, jeg havde glemt alt om ham, men da jeg havde lavet morgenmad, sagde jeg højt, ”Her er vist lidt mere end jeg kan spise “
”Det skal du da ikke være ked af. Der er for meget til én, men lige nok til to”, sagde en lille stemme. Og dér var han. Nu så jeg ham rigtigt for første gang. Det første jeg lagde mærke til var, at han så glad ud, at jeg selv kom til at smile, og følte mig glad indvendig.

Han var ca. 15 cm. høj, havde lyst hår, og røde kinder, og selvfølgelig havde han rød nissehue på.

”Godmorgen, hvad hedder du?”, spurgte jeg.

”Jeg hedder Kook, og du hedder Peder” svarede han. ”Jeg ved alt om dig og din familie, og jeg tror vi kan få det rart sammen. Du skal bare lave en lille bitte smule mere mad end du plejer. Jeg spiser alt, men min livret er altså risengrød.”

”Ja, - så er du en rigtig nisse”, svarede jeg, ”Velkommen til Skagen.”

”Tak skal du ha’, - nå men jeg tror lige jeg vil øve mig på mine rulleskøjter. Jeg bruger dit spisebord. Du skal ikke være bange, nisseskojter ridser ikke”.

***Og vips, som vinden fløjter:
På mit bord en nisse skøjter.***

Det var altså sjovt, for Kook kunne løbe på et ben, snurre rundt, og han hoppede let og elegant over de ting der var på bordet, samtidig med at han lo og råbte

***“Juhuuu hvor det går,
det her gi’r stærke lår “.***

Og bedst som han snurrede rundt, faldt nissehuen ned over øjnene på ham.

Han landede ovre i en af mine potteplanter i vindueskarmen, der selvfølgelig væltede ned på gulvet, så jorden væltede ud på gulvtæppet. Kook sad midt i det hele, og så temmelig flov ud. Men kun et lille øjeblik, så begyndte han at grine. ”Nu kan man da vist godt sige, at jeg er rigtig overjordisk”, fnisede han, og børstede jorden af sine bukser.

Så klappede han i hænderne, og sagde:

***”Potte, jord, og plante,
gå tilbage til det vante”.***

Og vips fløj urtepotten, jorden, og potteplanten op i vindueskarmen igen.

Det var selvfølgelig dejligt. Nu behøvede jeg ikke at hente støvsugeren frem.

Men inderst inde ærgrede jeg mig lidt.

Det var jo **det**, jeg så gerne ville ha’ lært på trylleskolen.

Kook kikkede lidt op på mig, så lo han og slog sig på lårene. ”Jeg tror vi begge to trænger til noget nisse-is oven på det her”, og så klappede han igen i hænderne, og sagde

***“Nisse-is til to,
det vil gi’ os ro”***

Og vupti, - stod der den dejligste og lækreste jordbær is på bordet, med flødeskum, chokolade, og et flot friskt jordbær i toppen. Og det smagte helt vidunderligt, meget bedre end den is man kan købe i forretningerne.

”Bare jeg kunne trylle som dig Kook” sagde jeg, da vi havde spist alt isen, ”kan du trylle lige hvad du vil?”

”Nej da, - kun hvis det passer til lejligheden. Man skal være forsigtig, ved du jo nok”, og så blinkede han til mig, og grinede.

Morgenmaden? Ja den sprang vi over.

...fortsættes i morgen.

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning for sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen